גמרא

ואם איתא לילף מדם וכי תימא רבי אלעזר מילתא ממילתא לא גמר והא אמר ר' אלעזר [א]מנחה שקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין מנחה ממנחה יליף מנחה מדם לא יליף ומנחה ממנחה מי יליף והתניא עד שלא פרקה נפרס לחמה הלחם פסול ואין מקטיר עליו את הבזיכין משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול ומקטיר עליו את הבזיכין ואמר ר' אלעזר לא פרקה ממש אלא כיון שהגיע זמנה לפרק אע"פ שלא פרקה כמי שפרקה דמיא ואמאי תיהוי כמנחה שחסרה קודם קמיצה הא לא קשיא מנחה לא בריר ברירה קומץ דידיה והא בריר ברירה קומץ דידה וכיון שהגיע זמנה לפרק כמאן דפרקה דמיא אלא מעתה תיהוי כשירים שחסרו בין קמיצה להקטרה דאין מקטירין קומץ עליהן לאו פלוגתא נינהו רבי אלעזר סבר לה כמ"ד [ג]שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה מקטיר קומץ עליהן גופא חביתי כהן גדול רבי יוחנן אמר אינה קדושה לחצאין ור' אלעזר אמר מתוך שקרבה לחצאין קדושה לחצאין א"ר אחא מאי טעמא דרבי יוחנן אמר קרא [1]מנחה מחציתה הביא מנחה ואח"כ חוציהו מיתיבי חביתי כהן גדול לא היו באות חצאין אלא [ה]מביא עשרון שלם וחוצהו ותניא אילו נאמר מנחה מחצית הייתי אומר מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב ת"ל מחציתה בבקר מחצה משלם הוא מביא למצוה אמר ליה רב גביהא מבי כתיל לרב אשי והא חוקה כתיב בה אמר ליה לא נצרכא אלא להביאה שלם מביתו ומי א"ר יוחנן הכי והא איתמר הפריש חצי עשרון ודעתו להוסיף רב אמר אינו קדוש ור' יוחנן אמר קדוש ואם איתא לילף מחביתין וכי תימא ר' יוחנן מילתא ממילתא לא יליף והאמר רבי יוחנן שלמים ששחטן בהיכל כשירין דכתיב [2]ושחטו פתח אהל מועד שלא יהא טפל חמור מעיקר דעתו להוסיף שאני דתניא [3]מלאים אין מלאים אלא שלמים (כלומר שאינו קדוש עד שיהא עשרון שלם) ואמר רבי יוסי אימתי בזמן שאין דעתו להוסיף אבל בזמן שדעתו להוסיף ראשון ראשון קדוש ורב כחביתין כמאן ס"ל אי כר' אלעזר לילף מחביתין וכי תימא רב מילתא ממילתא לא יליף והאמר רב מנחה קדושה בלא שמן (ובלא לבונה) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חוטא על כרחיך רב כר' יוחנן ס"ל גופא אמר רב מנחה קדושה בלא שמן (ואין דינה כעשרון חסר) שכן מצינו בלחם הפנים בלא לבונה שכן מצינו במנחת נסכים בלא שמן ובלא לבונה שכן מצינו במנחת חוטא ושמן ולבונה קדשי האי בלא האי והאי בלא האי שמן שכן מצינו בלוג שמן של מצורע לבונה שכן מצינו בלבונה הבאה בבזיכין ורבי חנינא אמר

רש"י

ואם איתא. דדם לא קידש לחצאין לילף מנחה מדם: **שקמצה בהיכל כשרה.** ואע"ג דדינה בעזרה כשאר קרבנות: **שכן מצינו בסילוק בזיכין.** כ] דהוא בהיכל אלמא דאיכא קמיצה בהיכל דסילוק היינו קמיצה: **עד שלא פרקה.** למערכת לחם הפנים בשבת: **הלחם פסול.** דהויא לה מנחה שחסרה קודם קמיצה ואמרינן לקמן (דף ט:) מן המנחה פרט לשחסרה ובלחם הפנים גופיה אמר לקמן (דף יב:) [קדש קדשים] הוא שאם נפרסה אחת מחלותיה כולן פסולות: **משפרקה נפרס לחמה הלחם פסול.** אף ע"ג דלאחר סילוק כא] (א) (מלה) נפרס פסולה דהוי שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה ואמרינן לקמן (דף ט:) דלאע"ג דמקטירין קומץ עלייהו שיריים אסורים באכילה: **ומקטיר עליו** כב] **בזיכין.** [דלא] גמרינן ממנחה: כג] **הגיע זמנה לפרק.** שעברו שש שעות כדאמר בפרק תמיד נשחט (פסחים נח.) מוספין בשש בזיכין בשבע: **קודם קמיצה.** דהא עדיין לא פירקה ומיפסל דהא אמר לקמן מן המנחה פרט כד] לכשחסרה מכשיעור. אלמא לא יליף מנחה (ב) ממנחה: לעולם מנחה ממנחה יליף ולא דמי לחם הפנים לשאר מנחות דמנחה לא בריר קומץ דידה שהכל ביחד הלכך קודם קמיצה ליכא למימר כמאן דקמצה דמיא דהא מחוסר מעשה: אבל לחם הפנים בריר קומץ דידהו דקאי כה] בבזיכין באפי נפשיה הלכך משהגיע זמנה לפרוק כמאן דקמצה דמיא: כו] **ולא פלוגתא היא.** לקמן בשמעתין: **מנחה מחציתה.** מנחה תמיד מחציתה בבקר וגומר כז] הביא מנחה שלימה של עשרון דאין מנחה פחותה מעשרון ואח"כ כח] חוציהו: **מחציתה.** משמע מחציתה של שלימה זו (ג) שלפניו: ומשני כי מצריך קרא להביא שלם למצוה בעלמא ולעולם אם קדשה לחצאין כט] מקודש ואינה יוצאה שוב לחולין: **והא חוקה כתיב בה.** חק עולם לה' וגו' (ויקרא ו) ל] דמשמע מתוך שלם: **אלא להביא עשרון שלם** לא] **מביתו.** אבל לענין קידוש בכלי שרת אם רצה מקדש לחצאין: **ודעתו להוסיף.** להשלים עשרון כדאמרינן לקמן בפרק המנחות והנסכים (דף קג.) דאין מנחה פחותה מעשרון דהאומר הרי עלי חצי עשרון מביא עשרון שלם: **ואם איתא.** דגבי חביתין איתו קדוש: **ושחטו.** בשלמים כתיב: **פתח אהל מועד.** בעזרה וכיון שעזרה כשרה כל שכן דהיכל לב] (שלם) כשר דלא תהא עזרה שהיא טפל חמורה מן העיקר. אלמא יליף היכל מעזרה: **מלאים.** שניהם מלאים סלת: **אין מלאים.** שהיו מלאים לג] ממש המזרקים סלת אלא מלאים כל העשרונות שקדשו בתוכו שלמים היו: **ורב.** דאמר במפריש לד] חצי עשרון שאינו קדוש: **מחביתין.** ולקדוש: **מילתא ממילתא לא יליף.** הילכך שאר מנחות קולא אמר לה] דליהוו כחביתין דחביתין דין הוא דליקדשו לחצאין אבל שאר מנחה לא: **מנחה קדושה בלא שמן.** אם נתן עשרון סולת בכלי שרת לו] אע"פ שאין שם שמן ולא יצא לחולין וצריך להביא שמן ולהקריבה: **שכן מצינו בלחם הפנים.** שהיא מנחה ואין בה שמן אבל לבונה יש בה כגון בזיכין: **מנחת נסכים.** לז] הבאה עם כל הזבח כדכתיב בתמיד (במדבר כח) עשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן וגו' ואין בה לבונה: **על כרחך כרבי יוחנן ס"ל.** כמתניתין דלא קדשה הלכך גמר שאר מנחות מחביתין: **האי בלא האי.** שמן בלא סלת ובלא לבונה ולבונה בלא שמן וסלת לח] שכן מצינו בבזיכין שמקדשין את הלבונה בלא שמן וסלת. ואי קשיא הא אתי לחם הפנים בהדייהו לאו פירכא היא שהרי אינו מתקדש עם הלבונה בבזיכין. ומיהו אשכחן דכלי שרת מקדשין לבונה שבתוכן בלא שמן וסולת:

לה

תוספות

מנחה שנקמצה בהיכל כשרה שכן מצינו בסילוק בזיכין. ואם תאמר אמאי לא קאמר כדי שלא יהא טפל חמור מן העיקר כדאמר בסמוך גבי שלמים ששחטן בהיכל וגבי כהנים נכנסין בהיכל ואוכלים קדשי קדשים ושירי מנחות וי"ל דהתם כתיב (ויקרא ג) פתח אהל מועד (שם ו) בחצר אהל מועד שייך למימר שלא יהא טפל חמור מן העיקר לפי שתלה הכתוב באהל מועד: **מקטיר** עליו את הבזיכין. פירש בקונטרס דלא גמרינן ממנחה ולא היה לו לפרש כן דלקמן (דף ט:) פריך מינה למ"ד שיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה אין מקטיר קומץ עליהן ומשני רבי אלעזר היא גם שמועה זו אי אפשר ליישב: **מאי** טעמא דרבי יוחנן. וא"ת לימא לט] משום דיליף מדם ושמא קבלה היה בידו טעם זה אי נמי כדפרישית לעיל דלאפוקי דרבי יוחנן מפרש ר' אלעזר טעמא דמתוך מ] (א) (ראשון ראשון קדוש ולית ליה דרבי יוסי): **ולרבי** חנינא עשרון למה נמשח למנחת חוטא. תימה אכתי חצי עשרון למה נמשח לרבי חנינא דלקמן בפ' שתי מדות (דף פז.) מוכח דנמשח למנחת חביתין ומנחת חביתין טעונה שמן ולבונה וי"ל משום דמתחילה היו מקדשין המנחה של חביתין בכיסא עם השמן והיה גנאי בדבר מא] להוציא לכלי חול אחר שנתקדשה ולכך נמשח חצי עשרון מב] וטעם זה אנו צריכין נמי לרבי יוחנן דאמר לעיל דאינה קדושה לחצאין דאחר שנתקדשה שלימה היה גנאי להוציאה מכלי שרת לכלי חול וצריך לומר השתא לרבי חנינא שלא היו מערבין בכיסא המנחה עם השמן אלא בתוך הכיסא עצמה היה זה לצד אחד וזה לצד אחר שאם היה הכל מעורב לא היו יכולין אחרי כן לחלק בחצי עשרון מפני לוג ומחצה שמן שהיא עודף על החצי עשרון ולכ"ע נמי צ"ל כן דבמתניתין דשתי מדות (שם) מוכח שהיו מחלקין הסולת בחצי עשרון והשמן במדה שהיא מחזקת לוג ומחצה ואם תאמר לר' מאיר דאמר לקמן בפ' שתי מדות (שם) דשני עשרונות היו במקדש אחד גדוש ואחד מחוק

ובמחוק

עין משפט נר מצוה

מט א מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הלכה יג:
נ ב מיי' פ"ה מהל' תמידין ומוספין הלכה טו:
נא ג מיי' שם הלכה טו:
נב ד מיי' פי"ג מהל' פסוה"מ הלכה כ:
נג ה מיי' פי"ג מהלכות מעה"ק הלכה ג:
נד ו מיי' פ"ה מהלכות מעה"ק הלכה ד:

◆

מוסף רש"י

שכן מצינו בסילוק בזיכין. שהן מוכרה למנחת לחם הפנים [illegible]

◆

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב: ויקרא ו יג
2. וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב: ויקרא ג ב
3. וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: במדבר ז יג

◆

הגהות הב"ח

[illegible]

◆

גליון הש"ס

[illegible]

◆

שיטה מקובצת

[illegible]

[illegible]